

דף ו.

עין משפט ו.

או"ח סימן תרפה פ"א

א. כרכים המוקפים חומה מימות יהושע בן נון אפי' אינן מוקפין עכשיו קוראין בט"ו באדר^ו, אפי' אם הם בחוצה לארץ אפי' אין בהם עשרה שבטלים ממלאכתם^ז ועוסקים בצרכי צבור. והוא שהוקף ואח"כ התיישבו בו או שישב על דעת להקיפו.

הגה: ובסתמא הוקפה ואח"כ ישבה.

דף ו.:

עין משפט א.

יו"ד סימן רצו פ"ה

ה. זרע שנתערב בו זרע אחר אם היה אחד מכ"ד כגון סאה של חטים שנתערבה בכ"ד סאה של שעורים ה"ז אסור לזרוע את המעורב, עד שימעט את החטים או יוסיף על השעורים, ואם זרע לוקה. וכל שהוא כלאים עם הזרע מצטרף לאחד מכ"ד, כיצד, כ"ד סאה של חטים שנתערב בהם שני קבין שעורים ושני קבין עדשים ושני קבין פולין ה"ז לא יזרע הכל עד שימעט סאה של תערובות ויבורר מקצתה או יוסיף על החטים, שהשעורים והעדשים והפול כולם כלאים עם החטים.

ו. משנה ריש מגילה, ומה שתלו הדבר ביהושע ולא במשה משום שיהושע הוא עיקר כיבושה של ארץ ישראל, ותלו הדבר בימי יהושע כדי לחלוק כבוד לא"י, שהיתה חרבה באותו זמן ויהיה זכרון לא"י בנס. ועיין בכה"ח אות א'.
ז. ועי"ז מצויין בביכנ"ס שחרית וערבית.

עין משפט ג.

או"ח סימן תקלז פ"ה ז

ז. מושכין את המים מאילן לאילן^ה ובלבד שלא ישקה כל השדה^ט,
ואם היתה שדה לחה מותר להשקות את כולה.

עין משפט ה.

או"ח סימן תקלז פ"ה ז

עיין לעיל עין משפט ג

עין משפט ז.

או"ח סימן תקלז פ"ה יג

יג. עכברים ודברים המזיקים את האילנות מותר לצודן כדרכו^י.

עין משפט זא.

או"ח סימן תקמ פ"ה א

א. בנין כל שהוא בחוה"מ אסור^ב, אבל אם נפרצה גינתו או כותל
חצירו^ל בונה אותו מעשה הדיוט^מ.

א. ב. גם בעושה מעקה לגגו בחוה"מ עושה אותו מעשה הדיוט^ב, אבל

ה. דאין בזה טורח הרבה לעשות חריץ, ואם לא ישקה, יש הפסד. וכתב הרי"ו בשם הירושלמי
דוקא בקרובים כמו שדרך לנטען עשר לבית סאה אבל לא ברחוקים, ועיין במ"ב בבבאור
הלכה.

ט. שזה טירחא יתירה. אבל אם היתה השדה לחה מותר דאם לא ישקה אותה יש בזה פסידא
יתירה, מרש"י במו"ק דף ו' ע"ב.

י. וכן מחריבין חורי הנמלים במועד, שמביא עפר מחור זה ונותן לתוך החור וחונקין
זה את זה.

כ. ממשמעות הגמ' במו"ק ז', ואם נפרץ גדר גינתו, שם במשנה, ואפי' לצורך המועד לא הותרה
בנייה אלא במעשה הדיוט. מ"ב אות א'.

ל. היינו בינו לבין חבירו שאין בזה כ"כ הפסד. לבוש.

מ. ע"י עכו"ם או ע"י פועל ישראל שאין לו מה לאכול, ואם א"א ע"י עכו"ם מותר גם הוא
בעצמו. כה"ח אות ד'. ומעשה הדיוט היינו שם אבנים זו ע"ג זו ואינו טח בטיט.

נ. ממשנה שם דף י"א, וכתב בחידושי הריטב"א שם דהמשנה איירי שלא רגילים להלך
שם רגלי בני אדם שאינו חייב במעקה אלא שהוא בעצמו רוצה לעשות משום שמירה, אבל
אם זה משום מצות מעקה מדוע לא יעשה כדרכו, אבל שאר פוסקים סתמו ולא חילקו.

ו. ואם ישנם ילדים מסתובבים שם ויש חשש שיסתרו אותו, אם הוא בדבר קל מותר לעשותו
בדבר חזק משום הסכנה. כה"ח אות ז'.

כותל חצר הסמוך לר"ה שנפל בונה אותו כדרכו ^ס, ואם היה נוטה ליפול
סותרו ג"כ ובונה כדרכו מפני הסכנה ^ע.

הגה: אפי' אינו נוטה רק לחצר או למבוי מותר לסותרו מפני הסכנה ולהזז
ולבנותו.

ס. כיון שזה דבר האבד משום הגנבים, מ"א ס"ק ב'. ודבר האבד א"צ שינוי אבל בכותל גינה
שיש רק הפסד מועט הצריכו שינוי. כה"ח אות ט'.

ע. ורק מפני הסכנה התירו לסותרו ולבנותו, אבל מפני הגנבים לא התירו לסותרו. מ"א ס"ק
ג'. ובספק סכנה עדיף מדבר האבד. כה"ח אות י"ג.